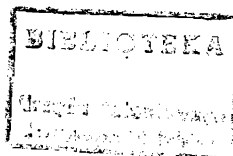

Warszawa, dnia 20 czerwca 1953 r.

URZĄD PATENTOWY

E04f

21/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35169

Kl. 37 d, 32/02

Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Nr 2*)
(Warszawa, Polska)

37d, 21/12

Dawkownica tynkarska

Udzielono patentu z mocą od dnia 9 czerwca 1951 r.

Dawkownica tynkarska według wynalazku, służąca do mechanicznego nakładania tynków za pomocą pulsującej pompy do zapraw i sprężarki do powietrza, nie rozpyla wyrzucanej zaprawy lecz wyrzuca ją niewielkimi porcjami, nie powodując prawie żadnych strat materiału. Pojedyncze porcje zaprawy uderzają o ścianę i w całości na niej pozostają. Siła uderzenia, regulowana dopływem powietrza, gwarantuje dobre przyczepienie zaprawy do ściany.

Dotychczas stosowane dysze rozpylają zaprawę powodując duże straty materiału i szkodliwą segregację składników zaprawy.

Na rysunku fig. 1 przedstawia kadłub dawkownicy tynkarskiej w widoku, fig. 1a — widok z góry tej samej dawkownicy tynkarskiej wraz

z końcówką, fig. 1b — widok zasuwy, fig. 2 — kadłub dawkownicy tynkarskiej w trzech rzutach, fig. 3 — końcówkę dawkownicy tynkarskiej w trzech rzutach, fig. 4 — odmianę końcówki w czterech rzutach, fig. 5 — schemat działania dawkownicy tynkarskiej, fig. 6 — schemat działania dawkownicy tynkarskiej w momencie, gdy zaprawa wchodzi do rury poziomej, fig. 7 — schemat działania dawkownicy tynkarskiej w okresie gdy początkowa część zaprawy popchnięta powietrzem przedostała się do końcówki m. Nowa porcja dochodzi z odgałęzienia 1, fig. 8 — schemat działania dawkownicy tynkarskiej w okresie końcowym, gdy część zaprawy została wyrzucona powietrzem, a następna porcja wchodzi do rury poziomej, fig. 9 — przekrój odmien-

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcą jest Zdzisław Dekert w Warszawie.

nego typu dawkownicy tynkarskiej z układem dźwigni, klapą sterującą zaworem i końcówką o nastawnym kącie pochylenia i wreszcie fig. 10 przedstawia widok zaworu zwrotnego.

W dawkownicy według wynalazku w pierwszym momencie (fig. 5) rura prosta *k* jest pusta, a w odgałęzieniu *l* znajduje się już zaprawa, tłoczona przez pompę (fig. 5).

Zawór sprężonego powietrza jest otwarty. Ponieważ pompa pracuje na zasadzie impulsów, znajdująca się w odgałęzieniu *l* zaprawa zostaje wtłoczona przy następnym impulsie do rury prostej *k* (fig. 6) i następnie wyrzucona przez sprężone powietrze dostając się do końcówki *m* (fig. 7). Odbita od końcówki pod odpowiednim kątem zaprawa wyslizguje się z końcówki *m* (fig. 8) i uderza w ścianę pod kątem odpowiednim do konsystencji zaprawy i rodzaju powierzchni ściany. Dalsze postępowanie jak przy zwykłym tynkowaniu. Następny impuls pompy do zapraw wyrzuca następną porcję zaprawy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Dawkownica, utworzona z rur stalowych, spawanych pod kątem, znamionna tym, że rura prosta (*b*) kadłuba dawkownicy (*a*), (fig. 1) jest połączona z przewodem sprężonego powietrza za pomocą zaworu przelotowego, a rura (*c*), (fig. 1), stanowiąca odgałęzienie kadłuba (*a*) jest połączona z przewodem, dostarczającym zaprawę z pompy pulsującej.
2. Dawkownica według zastrz. 1, znamionna tym, że do kadłuba (*a*) dołączona jest za pomocą zacisków (*o*), (fig. 1) końcówka (*e*), (fig. 3), służąca do nakładania tynków na ściany, lub końcówka (*f*), (fig. 4), służąca do nakładania tynków sufitowych, przy czym końcówki (*e* i *f*) są ustawione pod dowolnym kątem.
3. Dawkownica według zastrz. 2, znamionna tym, że końcówki (*e* i *f*) są zaopatrzone w klapy (*g*), (fig. 3), kierujące zaprawę na ścianę lub sufit, przy czym klapy te są przysmykane.
4. Dawkownica, według zastrz. 1, znamionna tym, że kadłub (*a*) jest zaopatrzony w klapę (*h*), (fig. 9), sterującą zaworem przelotowym sprężonego powietrza (*p*) fig. 1).
5. Dawkownica według zastrz. 4, znamionna tym, że kadłub (*a*) jest zaopatrzony w dźwignie (*i*) przekazujące impulsy z klapy (*h*), (fig. 9) na zawór przelotów (*z*) sprężonego powietrza.
6. Dawkownica według zastrz. 1, znamionna tym, że skośne odgałęzienie kadłuba (*a*) jest zaopatrzone w zasuwę (*d*), (fig. 1).

Zjednoczenie Budownictwa
Miejskiego Nr 2

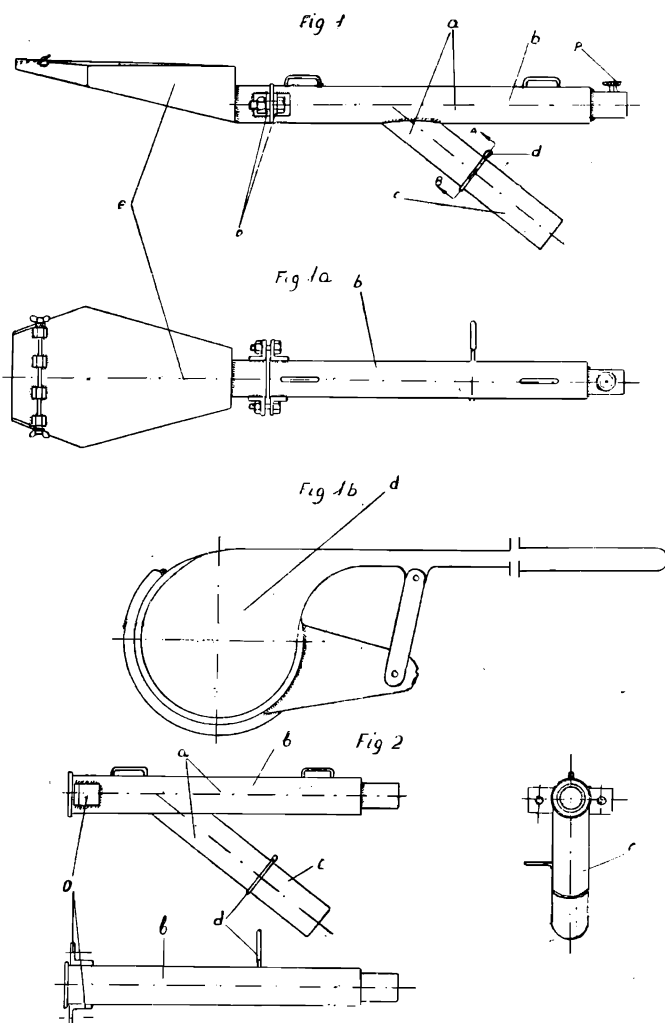

Fig 3

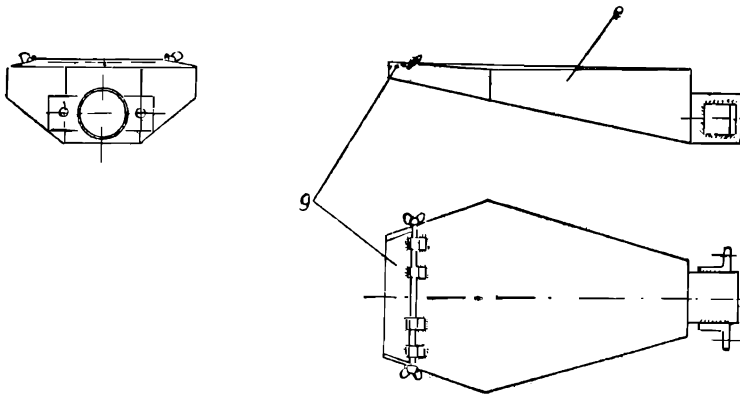

Fig 4

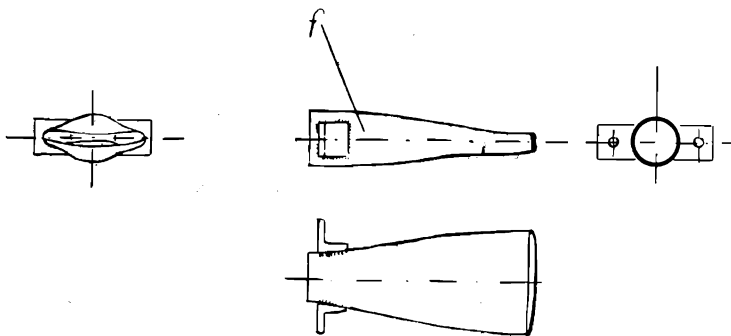

Fig 5

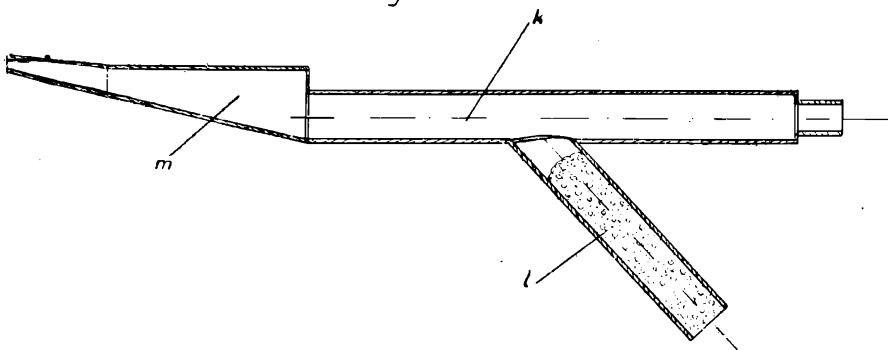

Fig. 6

Do opisu patentowego nr 35169
Ark. 3

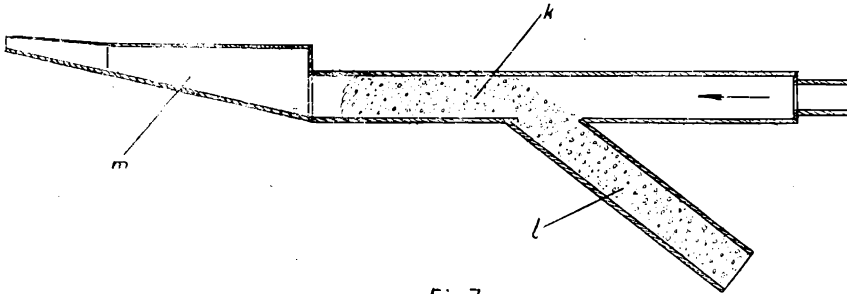

Fig 7

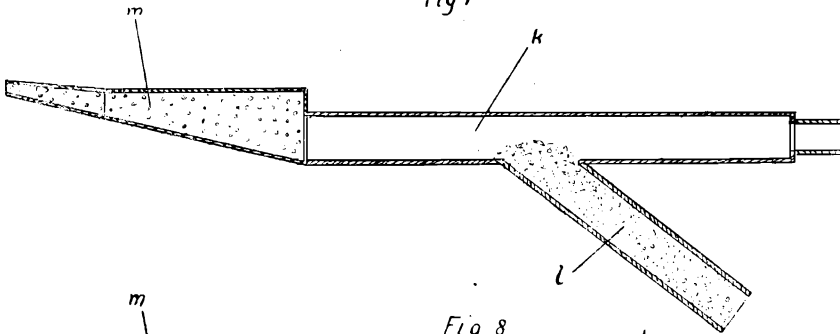

Fig 8

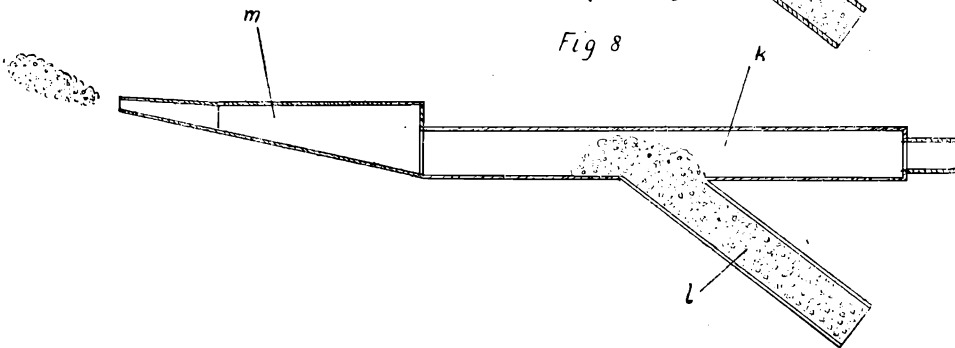

Fig 9

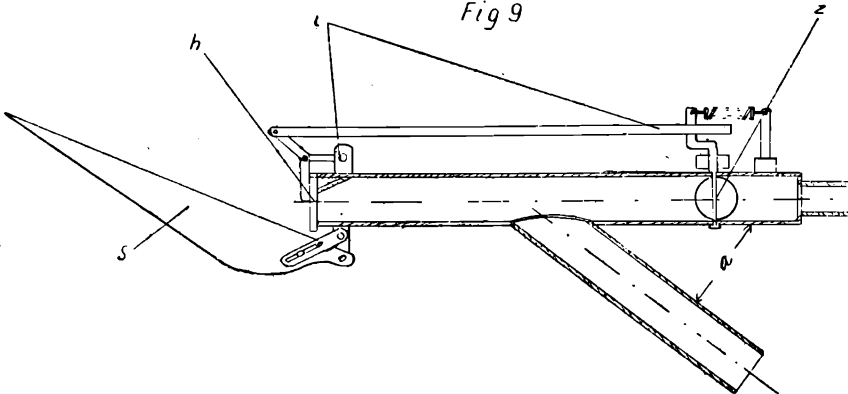

fig 10.

